

UZASADNIENIE

W dniu 28 października 2018 roku funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w W. - sierż. szt. T. O. i sierż. szt. J. D. podjęli do kontroli drogowej M. M.. Spał on w nieprawidłowo zaparkowanym samochodzie osobowym marki C. o numerze rejestracyjnym (...) na ul. (...) w W., znajdując się na miejscu kierowcy. Podczas kontroli M. M. oświadczył, że nie posiada przy sobie żadnego dokumentu, na podstawie którego można by ustalić jego tożsamość, w związku z czym podał swoje dane ustnie. Po zakończonej kontroli, funkcjonariusz Policji sierż. szt. T. O. pouczył M. M. o treści art. 97 kw i udał się do radiowozu.

Po chwili funkcjonariusze zauważyli, że M. M. ruszył pojazdem i jechał ul. (...) w kierunku centrum miasta. Z uwagi na to, że posiadali wiedzę, że nie posiada on dokumentu prawa jazdy, postanowili zatrzymać go ponownie do kontroli drogowej. M. M. został wówczas na miejscu poddany badaniu urządzeniem (...) z wynikiem 0,44 mg/l o godzinie 1:45 i 0,39 mg/l o godzinie 2:10 w wydychanym powietrzu. Następnie M. M. został przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w W., gdzie urządzeniem (...) ponownie poddano go badaniu mającemu ustalić stan jego trzeźwości. Badanie wykazało u M. M. o godzinie 02.18 – 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 02.20 – 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- zeznania świadka T. O. (00:02:27-00:05:41 na k. 80v-81)
- zeznania świadka J. D. (00:05:41-00:08:07 na k. 81)
- protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwami wzorcowania (k. 3-4v, k. 56-56v, k. 5-6v)

M. M. urodził się w (...) roku. Jest bezdzietnym kawalerem. Ma wykształcenie średnie. Z zawodu jest informatykiem. Prowadzi własną działalność gospodarczą. Jest pilotem wycieczek (...). Osiąga dochód w wysokości 1000 zł netto. Jest właścicielem samochodu osobowego F. (...) (rok produkcji - 2007), o wartości ok. 20.000 zł. Nie był uprzednio karany.

Dowód:

- pismo ze Starostwa Powiatowego w G. (k. 13)
- pismo z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (k. 14)
- informacja z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w G. (k. 15v)
- informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 16)
- dane osobowo poznawcze (k. 30)

M. M. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. (k. 29) skarżony nie stawiał się przed Sądem.

Przystępując do oceny zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego należy stwierdzić, że Sąd nie miał możliwości dokonania oceny wyjaśnień M. M.. Oskarżony nie złożył ich zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i sądowego. Nieprzyznanie się oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego do zarzucanego mu czynu stoi jednak w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie i uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym, w szczególności z protokołami badań stanu trzeźwości oraz z zeznaniami świadków T. O. i J. D.. W/ w funkcjonariusze Policji w dniu 28 października 2018 roku zatrzymali M. M. do kontroli drogowej i zbadali stan

jego trzeźwości. Badanie urządzeniem (...) wykazało u M. M. o godzinie 02.18 – 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 02.20 – 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd dał wiarę zeznaniom funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w W. - sierż. szt. T. O. (00:02:27-00:05:41 na k. 80v-81) i sierż. szt. J. D. (00:05:41-00:08:07 na k. 81), którzy w dniu 28 października 2018 roku zatrzymali M. M. na ul. (...) w W. do kontroli drogowej. Świadcowie zrelacjonowali dokonane przez siebie czynności służbowe. Wskazali, że dokonali ponownego zatrzymania do kontroli drogowej M. M., bowiem poruszał się on bez dokumentu prawa jazdy. Wówczas zbadali stan jego trzeźwości. Zeznania tych świadków były logiczne, spójne i korelowały ze sobą. Sąd nie dopatrzył się żadnych okoliczności, które mogłyby poddać w wątpliwość prawdziwość ich relacji. Podkreślić należy, że świadkowie ci są osobami obcymi dla oskarżonego, nie zainteresowanymi wynikiem niniejszego postępowania. W ocenie Sądu nie ma żadnych obiektywnych okoliczności, które mogłyby podważać ich wiarygodność.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie nie ma żadnych podstaw do tego, aby podważyć prawidłowość przeprowadzonej przez policjantów czynności w postaci zbadania stanu trzeźwości oskarżonego ani też rzetelności spisanych z tych czynności protokołów. Badanie urządzeniem (...) na miejscu zdarzenia zostało potwierdzone zostało przez kolejne badania (...), które zrealizowano po przewiezieniu oskarżonego do Komendy Powiatowej Policji w W.. Badanie przeprowadzono w sposób rzetelny i zgodnie z obowiązującymi procedurami.

Na wiarę zasługuje także treść dokumentów ujawnionych i zaliczonych w poczet materiału dowodowego. Autentyczność oraz wartość dowodowa tych dokumentów nie budzi wątpliwości Sądu.

M. M. został oskarżony, o to że w dniu 28 października 2018 roku w W., woj. (...) - (...) na ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości o zawartości 0,44 mg/l tj. 0,92 promila, 0,48 mg/l, tj. 1.00 promila alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym marki C. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, to jest o przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

Przepis art. 178 a § 1 kk stanowi, że karze podlega, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Przedmiotem ochrony wskazanego przepisu jest bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego - główny przedmiot ochrony) oraz życie i zdrowie - dodatkowy przedmiot ochrony (J. Piórkowska-Flieger, w: Bojarski, Kodeks karny, 2006, s. 320).

Z treści art. 178a § 1 kk wynika, że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze – sprawca powinien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie – prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny powinien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Należy stwierdzić, że wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Niewątpliwie M. M. prowadził pojazd mechaniczny. Oskarżony kierował bowiem samochodem marki C. o nr rej. (...). Sąd Najwyższy uznał, że: „pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym jest każdy pojazd drogowy lub szynowy napędzany umieszczonym na nim silnikiem, jak również maszyna samobieźna i motorower (wyr. SN z 4.2.1993 r., III KRN 254/92, OSP 1993, Nr 10). Prowadzenie pojazdu nie ma swojej legalnej definicji. Nie ma jednak wątpliwości, że prowadzenie pojazdu immanentnie łączy się z podjęciem czynności polegających na wprawieniu pojazdu w ruch, a następnie na utrzymywaniu pojazdu w ruchu (R.A. Stefański, Glosa do wyroku SN z 22.7.1993 r.; II KRN 110/93 oraz J. Wojciechowski, Kodeks karny, s. 102).

Oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Funkcjonariusze policji poddali oskarżonego badaniu mającemu ustalić stan jego trzeźwości. Badanie wykazało u M. M. o godzinie 02.18 – 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym

powietrzu, o godzinie 02.20 – 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Pomiar ten został potwierdzony w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości.

M. M. kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, że dla wypełnienia znamion przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym (drogowym lub kolejowym), wodnym lub powietrznym, (np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II Aka 131/04, KZS 2004/9/3). Nie może budzić wątpliwości, że oskarżony prowadził pojazd w ruchu lądowym – jechał on bowiem ulicą (...) w W..

Występek z art. 178a § 1 kk ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. Niezbędna jest więc świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Analizując zachowanie oskarżonego od strony podmiotowej, stwierdzić należy, że oskarżony, spożywając alkohol w dniu zdarzenia i to w takiej ilości, która podczas badania o godzinie 02.18 wyniosła 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 02.20 – 0,48 mg/l zdawał sobie sprawę z tego, że nie powinien prowadzić pojazdu mechanicznego, a mimo to dopuścił się takiego zachowania, umyślnie naruszając zasadę ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości. W tym stanie rzeczy nie można mieć wątpliwości, że od strony podmiotowej oskarżony swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Podkreślić należy, że kwestia karalności tego rodzaju zachowań jest powszechnie znana.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność oraz winę, a zatem oskarżonemu można zasadnie można było przypisać sprawstwo w odniesieniu do dokonanego przez niego występkę.

Sąd oskarżonego M. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, to jest występkę z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk i art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 40 złotych.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk. Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości, bacząc przy tym by dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego. Sąd miał także na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, jak też dyrektywy w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk zagrożone jest alternatywnymi karami: grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat dwóch. Oceniając przedmiotową sprawę Sąd uznał, że nie ma przesłanek do orzekania wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, bowiem w przypadku M. M. cele przed nią stawiane w sposób pełny może spełnić kara łagodniejszego rodzaju. Orzeczenie kary ograniczenia wolności byłoby w ocenie Sądu byłoby niezasadne w związku z tym, że pracuje on za granicą. Sąd uznał, że kara grzywny za popełnione przestępstwo będzie adekwatna do stopnia zawinienia.

W ocenie Sądu kara w wymiarze 50 stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu kara ta w pełni zrealizuje wymogi zasad prewencji ogólnej i szczególnej. Będzie stanowiła dla oskarżonego realnie odczuwalną dolegliwość i jest adekwatną prawnokarną reakcją na jego czyn. Uzmysłowi również oskarżonemu, że nie może w sposób bezkarny łamać prawa.

Określając wymiar kary grzywny Sąd kierował się zasadą, iż wykładnikiem surowości kary grzywny jest ilość, a nie wysokość stawek dziennych tej kary (wyrok SN z 16.04.2015 r., V KK 407/14, LEX nr 1683375). Sąd podziela przedstawiony w powołanym orzeczeniu pogląd, iż określenie przez sąd wysokości stawki dziennej grzywny nie jest czynnością mającą na celu realizowanie bezpośrednio funkcji penalnej, lecz zmierza do ustalenia realnej dolegliwości fiskalnej tej kary dla indywidualnego sprawcy, zgodnie z dyrektywami zawartymi w art. 33 § 3 k.k.

Ustalając oskarżonemu wysokość stawki dziennej grzywny Sąd wziął pod uwagę, stosownie do treści art. 33 § 3 kk, jego dochody, warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Oskarżony posiada pracę, z tytułu której otrzymuje kwotę wysokości 1000 zł netto miesięcznie. Nie ma on nikogo na swoim utrzymaniu. W takim stanie rzeczy adekwatna do jego warunków osobistych i stosunków majątkowych jest, zdaniem Sądu, stawka dzienna grzywny w wymiarze 40 zł.

Sąd wymierzając karę M. M. miał na uwadze znaczny stopień winy oskarżonego. Oskarżony jest osobą dorosłą, nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do jego poczytalności, wobec czego w czasie czynu mógł w pełni rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 115 § 2 kk. Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego należy uznać za znaczny. Oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a co za tym idzie takiego, które bardzo często w sposób bezpośredni zagraża najwyższym dobrom chronionym prawem, tj. zdrowiu i życiu ludzkiemu. Podkreślić należy, że prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym stanowi umyślne (tj. świadome działanie wbrew zakazowi) naruszenie jednej z najbardziej podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. M. M. narażał na niebezpieczeństwo nie tylko siebie, ale też innych uczestników tego ruchu. Stopień szkodliwości czynu wynikał również z rodzaju prowadzonego pojazdu (samochód osobowy) oraz miejsca zdarzenia (droga publiczna). Wskazać również należy na sposób i okoliczności popełnienia czynu oraz motywację sprawy. Oskarżony będąc wcześniej kontrolowany przez funkcjonariuszy Policji, którym oświadczył, że nie posiada przy sobie dokumentu prawa jazdy, nawet nie czekając na odjazd patrolu, wiedząc, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, wyruszył w drogę.

Za okoliczność łagodząca należy uznać uprzednią niekaralność oskarżonego.

W ocenie Sądu bezsprzecznie w niniejszej sprawie nie mogła znaleźć zastosowania instytucja określona w art. 66 kk. W myśl art. 66 § 1 kk, sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. W niniejszej sprawie nie została spełniona podstawowa przesłanka warunkowego umorzenia postępowania, tj. wina oskarżonego i społeczna szkodliwość popełnionego przez niego czynu nie były nieznaczne, o czym była mowa powyżej. Wobec tego, nawet w razie spełnienia innych przesłanek z art. 66 kk, M. M. nie zasługiwałby na dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania.

Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Skazanie sprawcy występku z art. 178a § 1 kk łączy się z koniecznością orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Oskarżony powinien zostać z niego wyeliminowany dla bezpieczeństwa własnego, a przede wszystkim bezpieczeństwa innych użytkowników ruchu na co najmniej minimalny okres. Przy tym, Sąd na podstawie art. 43 § 3 kk nałożył na oskarżonego obowiązek zwrotu dokumentu prawa jazdy nr (...) wydanego przez Starostę (...) do właściwego dla miejsca zamieszkania wydziału komunikacji.

Sąd na podstawie art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 złotych. Orzeczenie tego środka karnego było również obligatoryjne w przedmiotowej sprawie, natomiast jego wysokość ustalona została w oparciu o możliwości zarobkowe oskarżonego, a jej wysokość odpowiada najniższej możliwej do orzeczenia kwocie.

Oskarżony z tytułu wykonywanej pracy uzyskuje stały dochód, w związku z czym Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie kwotę 200 złotych opłaty oraz kwotę 70 złotych tytułem kosztów postępowania w sprawie.